

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ | ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτος 1897 15 | Έτος 1897 25
Έξι μηνιαία 8 | Έξι μηνιαία 15
Συνδρομή προληρωσία
Δ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΔΑΣ
Τετραμηνιαία συμφωνία
Τὸ φύλλον τιμᾶται 25 λεπτά

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δευθυντής Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 64

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 3

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Τρίτη 14 Ιανουαρίου 1897

Λεβιάθαν και Σα [Νικόλαος Ι. Λάσκαρης]

Ο ακούσιος φοιτητής

(Στήλη «Τα ζιζάνια της ημέρας»)

εφ. *Εμπρός*, Αθήνα

αρ. φ. 64, 14 Ιανουαρίου 1897, σ. 3

ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΑΚΟΥΣΙΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Εϋζωνος—'Ασημάκης (ἀναγνώστης ἐκ-
κλήσιας) — 'Ο κ. Γαλβάνης

Εϋζωνος. ("Εξώθεν τοῦ νοσοκομείου
πρὸς τὸν διερχόμενον ταχέως 'Ασημάκη)
Γιὰ νὰ σοῦ πῶ τοῦ λόγου σου, μὲ τὸ συμ-
πάθειο... Γιατί δὲν πηγαίνεις στὸ μάθημα;

'Ασημάκης. Πεῖδὸ μάθημα;

Εϋζ. Τοῦ Γαλβάνη 'Ιούλιου.

'Ασημ. Δὲν ἔχω ὄρεξι.

Εϋζ. 'Ισα, ἴσα, ἀφοῦ δὲν ἔχεις ὄρεξι ἔ-
πρεπε νὰ πᾶς στὸν κύρ γιατρό.

'Ασημ. (προχωρῶν ἀδιαφόρως). 'Αν-
τίο κύρ εϋζώνη.

Εϋζ. (συλλαμβάνων αὐτόν).. Ποῦ πᾶς
ρὲ χαντακωμένε; "Ετσι φεύγεις χωρὶς νὰ
πᾶς μέσα ν' ἀκούσης τὸν κύρ 'Ιούλιο;

'Ασημ. Μὰ κύριε εϋζωνά... τί κατά-
στασις εἶνε αὐτή; Νὰ μὲ συλλαμβάνης ἐ-
πειδὴ δὲν θέλω ν' ἀκούσω τὸν κ. Γαλβάνη;

Εϋζ. Δὲν τὸ καταλαβαίνεις;.. εἶνε ἄρ-
νησις ὑπηρεσίας. 'Αγορὰ ἢ ἀπόκρυψις πραγ-
μάτων τοῦ ἱματισμοῦ ἕξη μηνῶν ἕως δύο
ἐτῶν φυλάξιςιν.

'Ασημ. Μὰ κύριε!

Εϋζ. (σύρων αὐτόν). Διάλεξε. Θὰ πᾶς
στὸ μάθημα ἢ θὰ πᾶς φυλακὴ.

'Ασημ. Αὐτίκὼ λοιπὸν κύριε εϋζωνά
εἶνε αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι; Πολὺ
καλά... Πήγαινέ με στὴ φυλακὴ.

Εϋζωνος (σύρων αὐτόν πρὸς τὸ νοσο-
κομεῖον). Βρὲ σένα θὰ σοῦ περάσῃ ζουντό-
βουλο; "Ελα ν' ἀκούσης μάθημα γιατί σοῦ
σπάζω τὸ κεφάλι.

(Τὸν εἰσάγει διὰ τῆς βίρας εἰς τὸ νοσοκο-
μεῖον ὅπου παραδίδει ὁ κ. Γαλβάνης).

ΣΚΗΝΗ Β'

('Ο κ. Γαλβάνης ἐν τῷ χειρουργικῷ ἀμ-
φιθεάτρῳ παραδίδων ἐνώπιον τῶν κενῶν κα-
θισμάτων).

Γαλβάνης. 'Ο ασθενὴς οὗτος ἀξιό-
τιμα κύρια καθίσματα πάσχει δεινὴν ἀσθέ-
νειαν... (εϋζωνος εἰσερχόμενος μετὰ τοῦ 'Α-
σημάκη).

Εϋζωνος. Εὐπειθῶς ἀναφέρου κύρ
καθηγητῆ, δὲ σοῦ φέρνω ἓνα ζουντόβουλο
φοιτητῆ ποῦ θέλει νὰ σὲ ἀκούσῃ.

Γαλβ. (ἐναγκαλιζόμενος αὐτόν). "Ω
ἐντιμε κύριε, κύριε φοιτητά. Σὺ ὅστις μετὰ
τῶν ἐντιμοτάτων 'συναδέλφων σου τιμᾶς τὴν
'Ελλάδα καὶ τὸ ἐλληνικὸν Πανεπιστήμιον
δὲν θὰ σὲ ἐπιτιμήσω διὰ τὴν ἀπου-
σίαν... ἀλλὰ θὰ σὲ τιμήσω... Καὶ ἔτι μᾶλ-
λον... θὰ σὲ ὑπερτιμήσω... Ναὶ ἡ τιμή-
σας εἶνε τιμὴ μου καὶ ἡ τιμὴ μου...

'Ασημ. Κύριε καθηγητῆ δὲν εἶμαι φοι-
τητῆς.

Γαλβ. Πῶς; δὲν εἶσαι φοιτητῆς;

'Ασημ. "Οχι κύριε... εἶμαι ἀναγνώστης
στὸν ἅγιο Νικόλαο... Στὰ Πευκάκια κι' αὐ-
τὸς ὁ εϋζωνος διὰ τῆς βίρας...

Εϋζ. (μετὰ θυμοῦ). Καὶ γιατί δὲν τῶ-
λεγες οὐρέ;... Κύριε καθηγητῆ... Νὰ τὸν
βγάλω ἔξου;

Γαλβ. (μετὰ τινα σκέψιν καὶ παρατη-
ρῶν τὰ κενὰ καθίσματα). "Οχι... ὄχι... ἄ-
φησέ τον... Πάντα ἓνα μάθημα θὰ τὸν ὠφε-
λήσῃ.